

РЕШЕНИЕ

№ 6029

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9456** по описа за **2024** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Н., ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. С. срещу Решение № 3842 от 23.08.2024г. постановено по нахд № 9899/2024г. по описа на Софийски районен съд. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-012984/10.06.2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП както и на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 105, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснатото съществено процесуално нарушение- касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Излагат се твърдения, че съдът не е допуснал до разпит искания от жалбоподателя свидетел- очевидец на деянието без да изложи каквито и да било аргументи за това, с което съществено е засегнато правото му на защита.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник група Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“ ,редовно призован, не се явява и не се представлява. В депозираните писмени бележки от юр.к. В. П. - пълномощник на ответника, се излагат доводи за правилност на съдебното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и се възразява за прекомерност по отношение на адвокатското такова.

Представителят на СГП –прокурор М., счита касационната жалба за неоснователна. Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 24.05.2024 г., около 18.10 часа, в [населено място], Г. Н., управлявал предоставения му за ползване от Н. Г., ЕГН [ЕГН] лек автомобил марка "М.", модел „С560“, с рег. [рег.номер на МПС] , по ул. "15-ти Ноември" с посока на движение от [улица]към [улица]като при кръстовището с [улица]водачът умишлено форсирал двигателя и чрез презавиване довел МПС до загуба на сцепление на гумите и задната част на автомобила неконтролируемо се изнасяла на ляво и на дясно по платното извън лентата му на движение, като създал опасност за пешеходците в близост и останалите участници в движението. Действията на водача били възприети непосредствено от свидетеля С. Д. С. и колегата му А. М. К. - полицейски служители в СДВР, а също и други служители на ръководството на СДВР и С. градско управление. Свидетелят С. регулирал движението в процесния район тъй като имало изпращане на абитуриенти. След като автомобилът спрял, му била извършена проверка от служители на ОПП-СДВР. В автомобила нямало пасажери. Свидетелят С., възприел лично извършеното нарушение и в присъствието на колегата си К. в качеството на свидетел, съставил АУАН С.. GA №122888 от 24.05.2024г. на нарушителя. Освен посоченото вече нарушение, било установено, че автомобилът е с облепени с тъмно фолио стъкла, с което е намалена тяхната прозрачност, нарушено е качеството им при натрошаване, което е повишило риска от нараняване при ПТП и което се възприема като техническа неизправност на МПС. Водачът се запознал с така изготвения АУАН и го подписал без възражения. Такива не постъпили и в преклузивния срок по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на така съставеният акт, началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" - СДВР издал атакуваното наказателно постановление № 2 44332-012984/ 10.06.2024 г., с което на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП на Г. Н. било наложено наказание глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП както и на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 105, ал.1 от ЗДвП.

Още с жалбата, инициирала съдебен контрол, от страна на санкционираното лице е поискано допускането до разпит на лице, което се твърди да е очевиден на деянието. Доказателственото искане е поддържано и в хода на съдебното следствие, видно от протокол от открито съдебно заседание от 19.08.2024г., в което същото е оставено без уважение, с бланкетното посочване, че е неоснователно. Право на решаващия съд е да отхвърли доказателствените искания на страните, при положение, че аргументира

позицията си относно тяхната неоснователност или несъотнесимост към предмета на разследване или иначе казано - Съдът не е длъжен да уважава всяко искане на страните, а само тези, които счита, че ще допринесат за установяване на обективната истина по делото, като съображенията му за това обаче всякога следва да са убедително мотивирани.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване или пък не е събрал необходимите за изясняване на делото доказателства и е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, чл. 84 от ЗАНН. Районният съд е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършени от Г. Н..

В случая, въпреки показанията на разпитания полицейски служител за наличие на множество свидетели на случилото се и искането на касатора, не са събрани гласни доказателства, чрез разпита на В. В.. Принципът за разкриване на обективната истина по стандарта на чл. 13 и чл. 14 от НПК чрез обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото изисква да се изяснят и изследват всички възможни версии, които произтичат от материалите по делото и са свързани с деянието/нарушението/ и неговия автор. Съдът е суверенен при формиране на доказателствената съвкупност, но е задължен да събира и проверява, както доказателства, които разобличават нарушителя, но така и доказателства, които го оневиняват или смекчават отговорността му по силата на чл. 107 ал.3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, което в случая не е сторено, като не е разпитано посоченото от касатора, за свидетел – очевидец на случилото се лице. Този отказ е постановен без никакви мотиви.

Безспорно положение в правната доктрина и в съдебната практика е, че

доказателствените искания на страните нямат абсолютна обвързваща сила за решаващия съд. Удовлетворяването им е обусловено от преценка дали поисканите доказателства се отнасят до обстоятелства, включени в предмета на доказване, както и дали събирането им е необходимо за разкриване на обективната истина. Ето защо процесуалните права на съответната страна ще бъдат ограничени и ще е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила единствено ако вследствие отказа да бъдат събрани поисканите доказателства са останали неизяснени обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Видно от мотивите на решението, съдът е направил своите фактически и правни изводи въз основа на събрания и кредитиран от него доказателствен материал, а именно - показанията на разпитания св.С., който е и актосъставител и от писмените доказателства по делото (в случая това са процесните АУАН и НП и заповеди установяващи компетентността на актосъставителите), т.е. единствените доказателствени източници в случая са показанията на свидетеля и съставения от него АУАН. Следва да бъде отбелязано, че в протокола от открито съдебно заседание от 19.08.2024г., където е обективиран разпита на свидетеля е вписано, че със сочения за свидетел на нарушението А. К. са регулирали движението около църквата „Св. Неделя“, а в последствие, че санкционираното лице е управлявало автомобила от „Ц. Освободите;“ към църквата „Св.Ал. Н.“, където именно е прието, че е извършено деянието. Тази неточност нито е установена, нито е изяснена в съдебно заседание или в мотивите на съда; не е разпитан соченият за свидетел на нарушението в акта, няма представени и обсъдени докладни за случая или наряд, които да удостоверяват, къде именно са били позиционирани органите на реда. Очевидно е придадена изключителна доказателствена стойност на съставения АУАН, за който в мотивите си съда е посочил, че съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДВП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, което обаче би могло да бъде процесуално сторено само при надлежно упражнено право на защита, от което в случая страната е била лишена.

Поради изложеното обжалваното решение следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който в изпълнение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, при всеотранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, включително като даде възможност на жалбоподателя за довеждане на посочения очевидец.

Воден от гореизложеното и на основание на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София- град, XXVII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3842 от 23.08.2024г. постановено по нахд № 9899/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: